

Debatten van de provincieraadszitting

17 oktober 2012

OPENBARE ZITTING 17 OKTOBER 2012

De heer voorzitter

Collega's, wilt ge plaatsnemen alsjeblieft? De raad zal niet te lang duren. Nadien kan iedereen nog – niet netwerken, maar compassie betonen of eender wat met al die mensen die gebuisd zijn, maar niet nu. Niet nu. Nu gaan we de raad openen.

Collega's, ik open de raad van woensdag 17 oktober 2012.

Verlofaanvragen. Ik heb er geen. Meneer Beke?

De heer Beke

Voorzitter, ja, meneer De Vuyst is aanwezig. Hij had mij meegedeeld dat hij later zou komen, maar hij is net aanwezig. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut, hebt u ...? Nee? Niemand? Meneer Joris ook niet?

De heer Joris

Voltallig en strijdbaar.

De heer voorzitter

Dat laatste is overtollig. We gaan door, met de behandeling van de agenda.

PUNT 1. GEWOON PROVINCIEBEDRIJF BETALINGSAUTORITEIT (OPENBARE ZITTING)

Interreg III A en Certificeringsautoriteit Interreg IV A grensregio Vlaanderen-Nederland en Frankrijk-Wallonië-Vlaanderen: vaststelling van het budget voor 2013

De heer voorzitter

Punt 1. Gewoon provinciebedrijf Betalingsautoriteit. Interreg III A en Certificeringsautoriteit Interreg IV A grensregio Vlaanderen-Nederland en Frankrijk-Wallonië-Vlaanderen: vaststelling van het budget voor 2013.

Niemand vraagt het woord? We gaan nog een beetje wachten. Meneer Dauwe, goedemiddag.

De opening van punt de stemming over de opening van punt 1 is geopend. Dat is twee keer geopend. Dat is een pleonasme.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.

70 'ja'.

Unanimiteit.

Dat is een goed begin, om op tijd aan het einde te zijn.

DEBATTEN

PUNT 2. ECONOMIE (OPENBARE ZITTING)

Sociaaleconomisch middenveld – subsidies samenwerking: toekenning van de subsidie 2012 aan UNIZO Gent-Meetjesland voor 'Meet your buyer', aan Voka Dendermonde voor 'Regio Ambassadeur' en aan het Liberaal Verbond voor Zelfstandigen Brussel voor 'Energiekampioen 2012'

De heer voorzitter

2. Sociaaleconomisch middenveld – subsidies samenwerking: toekenning van de subsidie 2012 aan UNIZO Gent-Meetjesland voor 'Meet your buyer', aan Voka Dendermonde voor 'Regio Ambassadeur' en aan het Liberaal Verbond voor Zelfstandigen Brussel voor 'Energiekampioen 2012'.

Niemand vraagt het woord?

De stemming over punt 2 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
69 'ja', 4 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 3. FIETSPADEN LANGE AFSTAND OUDENAARDE (OPENBARE ZITTING)

Aanleg te Oudenaarde tussen de Lotharingenstraat en de Fortstraat: goedkeuring van het bestek en de raming (mits subsidieaanvraag), te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding

De heer voorzitter

Punt 3. Fietspaden LAF. Aanleg te Oudenaarde tussen de Lotharingenstraat en de Fortstraat: goedkeuring van het bestek en de raming, te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding.

Niemand vraagt het woord?

De stemming over punt 3 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
74 'ja'.
Unanimiteit.

PUNT 4. PATRIMONIUM (OPENBARE ZITTING)

Patrimonium provincie en paraprovinciale instellingen – raamcontracten schilderwerken, dakwerken, ruwbouw, schrijnwerk en droge afbouw: goedkeuring van bestekken met raming, te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding

De heer voorzitter

Punt 4. Patrimonium provincie en paraprovinciale instellingen – raamcontracten schilderwerken, dakwerken, ruwbouw, schrijnwerk en droge afbouw: goedkeuring van bestekken met raming, te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding.

Mag ik vragen binnensmonds te mompelen, alsjeblieft?

Niemand vraagt het woord?

Stemming over punt 4.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.

76.

Dat is een kampioengetal.

Het punt is goedgekeurd.

PUNT 5. DOMEIN HET LEEN EEKLO (OPENBARE ZITTING)

Kennisneming van het uitgebreid bosbeheerplan, zoals definitief is goedgekeurd door het Agentschap voor Natuur en Bos

De heer voorzitter

Punt 5. Kennisneming. Domein Het Leen te Eeklo. Uitgebreid bosbeheerplan zoals definitief goedgekeurd door het Agentschap voor Natuur en Bos.

We nemen kennis.

Mevrouw, over kennisnemingen wordt niet gediscussieerd, zoals ge weet.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Ik zal niet discussiëren, maar ik wil daaromtrent wel een mededeling doen. Het bosbeheerplan is natuurlijk een zeer goed werkbaar instrument. Wat hier ter kennisneming ligt, is ook het eindproduct. Ik had echter graag gezien dat het een document was waar minder taalfouten in stonden. Er staan ook tijdfouten in, maar toch ook grammaticale fouten. Ik vind dat storend. Ik weet wel: meer dan één persoon hebben aan dit stuk gewerkt en naarmate er met meer personen in geknipt en geplakt wordt, kunnen er meer fouten in komen. Maar ik vind toch dat het eindproduct nagenoeg foutloos of zelfs volledig foutloos zou mogen zijn. Het begint al op bladzijde 4. Daar heb ik niet kunnen zien wat de einddata van de pachten zijn. Dat vond ik iets wat er ook in had mogen staan. Tot zover mijn mededeling.

De heer voorzitter

Mevrouw, dit is inderdaad geen commentaar op de kennisneming, maar wel op de stijl. Ge hebt gelijk. Officiële besturen moeten in beschaafd Nederlands hun verslag opmaken. Maar de kennisneming is dus doorgedaan.

PUNT 6. IVA PROVINCIAAL ONDERWIJS (OPENBARE ZITTING)

Centrumreglementen provinciale centra voor volwassenenonderwijs: goedkeuring van de wijzigingen aan de centrumreglementen van 20 juni 2012 voor het secundair onderwijs en het hoger beroepsonderwijs, schooljaar 2012–2013

De heer voorzitter

Punt 6. Iva Onderwijs. Centrumreglementen provinciale centra voor volwassenenonderwijs: goedkeuring van de wijzigingen aan de centrumreglementen van 20 juni 2012 voor het secundair onderwijs en het hoger beroepsonderwijs, schooljaar 2012–2013.

Niemand vraagt het woord?

DEBATTEN

Punt 6 ligt ter stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

78 'ja'.

Dit is legendarisch, collega's. 78 aanwezigen in de zaal. Dat is zeer goed.

PUNT 7. WELZIJN, MILIEU EN DUURZAAMHEID (WMD) (OPENBARE ZITTING)

Jaarlijkse actieplannen onderwijs: kennisneming van de evaluatie

De heer voorzitter

Punt 7. WMD. Jaarlijkse actieplannen onderwijs: kennisneming van de evaluatie.

We nemen kennis.

Dat was foutloos, mevrouw.

PUNT 8. INTEGRAAL WATERBELEID (OPENBARE ZITTING)

Opstart procedure aanstellen landmeter met het oog op het topografisch opmeten van onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie: goedkeuring van het bestek en de raming, opdracht te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding

De heer voorzitter

Punt 8. Integraal waterbeleid. Opstart procedure aanstellen landmeter met het oog op het topografisch opmeten van onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie: goedkeuring van het bestek en de raming, opdracht te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding.

Niemand vraagt het woord?

Punt 8 ligt ter stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.

77 'ja'.

PUNT 9. NOORD-ZUID SAMENWERKING (OPENBARE ZITTING)

Samenwerkingsovereenkomst met 11.11.11. voor de uitvoering van een ondersteuningsprogramma voor lokale besturen: goedkeuring van de verlenging van de overeenkomst tot 31 december 2013 en vaststelling van de modaliteiten

De heer voorzitter

Punt 9. Noord-Zuid samenwerking. Samenwerkingsakkoord met 11.11.11. voor de uitvoering van een ondersteuningsprogramma voor lokale besturen: goedkeuring van de verlenging van de overeenkomst tot 31 december 2013 en vaststelling van de modaliteiten

Meneer Joris. Dat wist ik.

De heer Joris

Het zal u niet verbazen dat we hier gaan tegenstemmen. De motieven daarvoor zijn al herhaaldelijk genoemd: het onterechte uitbuiten van het westerse schuldgevoel en het aandragen van achterhaalde marxistische opvattingen. In de vorige raad hadden we een discussie over de stelling dat ik het niet eerlijk zou hebben samengevat. Ik heb het nog eens bekeken. Ik kan naar eer en geweten geen organisatie steunen die zich als nuttige idioot laat gebruiken om het kernwapenprogramma van de Iraanse regering te verdedigen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel, meneer de voorzitter. Dit gaat niet over een ondersteuning aan 11.11.11. De discussie hierover zal dus op een ander moment moeten plaatsvinden. Dit gaat over een zeer concrete opdracht die 11.11.11. voor ons vervult, in nauwe samenspraak met onze dienst Noord-Zuid en in overeenstemming met een opdracht die de provincie ook in de toekomst zal hebben: het erbij betrekken van de gemeenten en het opzetten van een gemeentelijk Noord-Zuidbeleid. Daarover gaat dit en niet over de ideologische institutie.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt, een minuutje. Mensen, wilt ge luisteren alsjeblieft? Wij kunnen bijna niets meer horen. Dus vezelt of gaat even buiten. Dank u. Meneer Couckuyt.
Ah, pardon, meneer Couckuyt, het was gedaan. Ik dacht dat ik u onderbroken had.
Is dat voldoende?

We gaan stemmen over punt 9. De stemming over punt 9 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
63 'ja', 14 'neen', 2 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 10. WELZIJN, MILIEU EN DUURZAAMHEID (OPENBARE ZITTING)

Jaarlijkse actieplannen administratie/provincie: kennisneming van de evaluatie

De heer voorzitter

WMD. Punt 10. Kennisneming. Jaarlijkse actieplannen administratie/provincie: kennisneming van de evaluatie.

We nemen kennis.

Moties.

DEBATTEN

PUNT 11. MOTIE VAN JAN FIERS (OPENBARE ZITTING)

Motie met betrekking tot de inspectie van het reactorvat van de kerncentrale in Borssele

De heer voorzitter

Motie van Jan Fiers met betrekking tot de inspectie van het reactorvat van de kerncentrale van Borssele. We zijn de motie aan het ronddelen. Iedereen krijgt een exemplaar. Ik zal dus eventjes wachten met het inleiden van het punt, want men is aan het ronddelen. Ieder raadslid krijgt een exemplaar. Direct na de ronddeling krijgt u het woord.

Iedereen heeft een exemplaar?

Meneer Fiers en dan meneer Beke. Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u wel, voorzitter. We willen deze vergadering van de provincieraad, waarvoor niet zo vreselijk veel animo te bespeuren is, toch een beetje kleuren.....

De heer voorzitter

We zijn met 79 personen, hè? Ha!

De heer Fiers

..... met deze motie. Maar die motie gaat wel over een zeer belangrijk onderwerp, dat ons allemaal aangaat. In het verleden hebben we over dit onderwerp ook al een aantal demarches gedaan met het oog op de ontwikkelingen in Borssele, in Zeeland, net over de grens. Zoals u allen weet, zijn de reactors van Doel en Tihange, althans sommige daarvan, stilgelegd omdat men heel fijne scheurtjes ontdekt heeft in het reactorvat. Dat heeft niet alleen in België het nodige stof doen opwaaien. Men heeft de reactors stilgelegd om na te gaan wat de repercussies kunnen zijn, in het besef dat het gevaar voor de volksgezondheid niet denkbeeldig is als daar iets fout loopt. Denk maar aan wat gebeurd is in Fukushima. Ik zeg niet dat het zo erg is – ik wil hier geen paniek zaaien – maar voorzichtigheid is de moeder van de porseleinwinkel en in dit geval gaat het toch over heel gevaarlijke situaties. De Belgische overheid heeft bij monde van het FANC dus de beslissing genomen om een aantal reactors stil te laten leggen. Dat heeft internationaal weerklank gekregen. Overal ter wereld zijn landen gaan checken of hun kerncentrales mogelijkwijs met hetzelfde probleem zouden te kampen krijgen. Dat blijkt ook het geval te zijn. Die kerncentrales - of een belangrijk onderdeel daarvan, waar het defect in zit - zijn namelijk afkomstig van een Nederlandse maatschappij. En nu blijkt dat men in Spanje en in Scandinavië verschillende van die kerncentrales op dezelfde wijze heeft geconstrueerd. Men heeft daar meteen de beslissing genomen om onderzoeken uit te voeren. Nu wekt het bij ons grote verbazing dat in Borssele een reactorvat aan te treffen is van dezelfde constructeur en dus mogelijkwijs met dezelfde defecten. Het is zeer merkwaardig dat de Nederlandse overheid dat afdoet als een banaliteit, een peulenschil. Op die manier speelt men met de volksgezondheid van miljoenen mensen die rond die kerncentrale wonen. Daarbij gaat het niet alleen om Nederlanders, maar ook om onze volksgezondheid. Wij zitten immers heel dicht tegen die kerncentrale aan. Als daar iets fout gaat, liggen wij in een gevaarlijke perimeter, waar de klappen kunnen vallen. Een aantal initiatieven is ons inmiddels voorgegaan. De Gentse gemeenteraad heeft een gelijkaardige motie goedgekeurd. Het lijkt mij ook niet meer dan normaal dat wij vanuit heel Oost-Vlaanderen, met een aantal gemeenten dat zelfs dichterbij de kerncentrale van Borssele ligt, actie gaan ondernemen. De vorige keer hebben we een initiatief genomen samen met de collega's van het noorden, van het Meetjesland. Ik vermoed dat daar ook nog verdere initiatieven uit gaan volgen. De provincieraad van Oost-Vlaanderen vertegenwoordigt bijna 1,5 miljoen mensen. Het lijkt mij dan niet meer dan normaal dan wij naar alle bevoegde overheden een oproep sturen om te doen wat noodzakelijk is. Daarbij moeten we benadrukken dat ze niet in de val moeten trappen van de redenering dat stilleggen zoveel duizenden, honderdduizenden of tienduizenden euro's gaat kosten. Dat is namelijk precies de redenering die er in Fukushima toe geleid heeft dat men niet onmiddellijk heeft ingegrepen, met alle ongelooflijk kwalijke

gevolgen van dien. Vandaar deze motie, dames en heren, die mijn fractie hier heeft neergelegd. Ik heb gezien dat de meerderheid een aantal kleine wijzigingen heeft aangebracht, om de motie bij zich te trekken. Wij zullen de meerderheidsmotie die op ons initiatief gebaseerd is dan ook goedkeuren.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Fiers. Meneer Beke.

De heer Beke

Dank u wel voorzitter. Meneer de gouverneur, gedeputeerden, collega's, ik denk dat ik namens de meerderheid en eigenlijk namens de hele raad mag zeggen dat wij ons kunnen scharen achter datgene wat collega Fiers daarnet heeft aangebracht. Wij delen als raad de ongerustheid in verband met die kerncentrale van Borssele, maar veel meer nog de bezorgdheid en zorg om Oost-Vlaanderen. In die zin zijn wij bereid om deze motie over te nemen en haar voor te stellen als een motie van de hele provincieraad. Dat doen we dan ook. We willen de motie richten aan de federale overheid. Daarmee willen we tegen die overheid zeggen dat dit een niet onbelangrijke en zelfs een ernstige zaak is en dat wij haar vragen om daar het nodige aan te doen. We zijn dan ook consequent. In het verleden hebben we hier immers al een aantal keren over die kerncentrale gesproken. We hebben toen ook al onze ongerustheid geuit. De deputatie heeft dat ook gedaan. U vindt dat terug in het standpunt dat verwoord is op 18 november 2010. De provincieraad heeft op diezelfde datum ook al een motie goedgekeurd. Op 14 december 2011 heeft hij dat nog een keer gedaan. Vandaag willen we dat dus herhalen. Daarbij dringen we er bij de federale overheid op aan dat zij onverwijld contact opneemt met de Nederlandse collega's, met de Nederlandse regering, om onze bezorgdheid over te brengen. Ze zal de Nederlandse regering moeten vragen wat de collega ook al naar voren heeft gebracht: dat deze centrale voorlopig wordt stilgelegd, dat ze minstens aan een inspectie wordt onderworpen, totdat er zekerheid is dat er absoluut geen gevaar dreigt. Ik denk dat wij daarmee ook tegemoetkomen aan de ongerustheid die mogelijk bij alle Oost-Vlamingen leeft en die zeker ook leeft bij onze gemeentebesturen. We bevinden ons nu eenmaal voor een groot deel onder de invloed van deze centrale. Vandaar, voorzitter, dat wij deze motie vanuit de provincieraad voorleggen. Wel zal de laatste alinea moeten worden aangepast. Daar staat namelijk: "De provincieraad dringt er bij de Nederlandse overheid op aan". Dat moet in die zin worden veranderd dat de provincieraad de federale overheid vraagt om er bij de Nederlandse overheid op aan te dringen dat de kerncentrale dicht blijft zolang en verder blijft de tekst dan zoals ze is. Voorzitter, wij steunen deze motie, die op initiatief van collega Fiers is tot stand gekomen, volmondig. Alle fractieleiders hebben deze motie ondertekend. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Beke. Inderdaad had iemand mij erop gewezen dat de laatste alinea niet correct was, net zoals u het zegt. Meneer Joris.

De heer Joris

Wij gaan die motie ook steunen. En als ge iets steunt, dan moet ge dat niet half en half doen. Wij vinden dit correct. Als het ging over één of enkele passagiersvliegtuigen, tunnels of ferryboten waarin zo'n defect was gevonden, zouden we ook zeggen: ho, leg hem even stil en bekijk hem eens goed. Dat betekent dan niet dat we passagiersvliegtuigen, ferryboten of tunnels willen afschaffen. Wij zijn nog altijd voor kernenergie. We beseffen dat ge zonder kernenergie binnen afzienbare tijd in een heleboel plaatsen de elektriciteit zult moeten gaan rantsoeneren en het licht zult moeten uitdoen. Dus interpreteer deze motie niet als een standpunt tegen kernenergie, al was dat natuurlijk wel een beetje de politieke bijbedoeling van de oorspronkelijke indieners. Meneer Fiers is ook verstandig genoeg om te weten dat de vergelijking met Fukushima een klein tikje overtrokken is. Die vergelijking komt op hetzelfde neer als wanneer ik zou zeggen: "Kijk eens wat in Syrië gebeurt, al die massamoorden" - en ik zou dat betrekken op de immigranten in ons land. Dat zou ook een klein tikje overtrokken zijn. Nu we het daar toch over hebben: ik vind het altijd vreemd hoe mensen op risico's reageren. De kans dat er iets mis gaat, zelfs in een kerncentrale met haarscheurtjes, is één op zoveel honderduizend of op zoveel miljoen. Maar de kans

DEBATTEN

dat er iets mis gaat met jullie immigratiebeleid is bijna 1 op 1 of 99 op 100. Wij belasten de toekomstige generaties....

De heer voorzitter

Allez, meneer Joris, blijf bij de kernenergie!

De heer Joris

.... met geweldige risico's en we zien ze niet. We negeren ze gewoon. Dat wilde ik maar zeggen.

De heer voorzitter

Meneer Joris, dat doet mij denken aan een rust- en verzorgingstehuis. Daar zijn ook mensen die zonder overgang van de hak op de tak springen. Ik pas daar wel en jij misschien ook, maar de meesten zijn nog te jong om in rvt's te zitten, hè?

Allez, vooruit. Mag ik een stemming vragen? Ah, excuseer. Meneer Dauwe, uiteraard. Ik was u eventjes vergeten. Dat gebeurt niet veel, hoor.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, meneer de gouverneur, meneer de griffier, dames en heren, beste collega's, deze belangrijke motie is inderdaad een initiatief van de fractie Groen. Het is niet de bedoeling van de andere partijen om die motie te accapareren, maar er was een klein probleempje. Onze provincieraad is niet bevoegd. Uiteindelijk is het de bedoeling om de oproep aan de federale overheid voor te leggen, aan de Belgische regering dus, met de bedoeling dat zij in contact zal treden met de Nederlandse collega's. De inhoud is ruimschoots toegelicht door meneer Beke en door de fractievoorzitter van het Vlaams Belang, meneer Joris. Wat in de motie gezegd wordt, is terecht. Onze provincieraad wil dan ook inderdaad de beslissing nemen om in de zitting van vandaag de bezorgdheid over het genoemde feit voor te leggen aan de Belgische regering en om die regering te vragen contact op te nemen met haar Nederlandse collega's. De provincieraad vraagt ook uitdrukkelijk om de zaak te laten onderzoeken door onafhankelijke internationale experts. Zoals is opgemerkt, zal in de laatste alinea letterlijk staan: "De provincieraad vraagt de federale overheid er bij de Nederlandse overheid op aan te dringen dat de kerncentrale dicht blijft, indien bij het reactorvat foutindicaties aan het licht komen die verontrustend zijn." Deze motie, die dan een gezamenlijke motie is op initiatief van de fractie Groen, is door alle fractieleiders ondertekend. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan laat ik stemmen over de motie.
De stemming over de motie is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.

81 'ja'.

We zijn op drie na voltallig vandaag. Dat is enig in deze zes jaar, afgezien van de eerste zitting, toen de eed werd afgelegd. Toen waren we er ook allemaal.

Meneer de gouverneur, vraagt ge het woord?

De heer gouverneur Denys

Ja, voorzitter, ik heb me niet willen mengen in het debat, maar misschien is het aangewezen om de motie te sturen naar de federale minister van Binnenlandse Zaken, mevrouw Milquet. Zij zal binnenkort een overleg hebben met Nederland over veiligheid. Ik heb het onderwerp ook al een keer aangekaart in het college van de gouverneurs, want ik kende de motie van de stad Gent. Ik adviseer u dus de motie specifiek naar de minister van Binnenlandse Zaken, mevrouw Milquet, te sturen. Zij lijkt mij in dit kader de meest aangewezen om het onderwerp op een redelijke wijze in Nederland aan te kaarten.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer de gouverneur.

We gaan over naar de vragen.

PUNT 12. VRAAG VAN MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Vraag inzake de vissterfte in de Schelde

De heer voorzitter

De eerste vraag is van Marc Joris, inzake de vissterfte in de Schelde. Meneer Joris, u heeft het woord.

De heer Joris

Geachte heer gouverneur, geachte voorzitter, geachte collega's, ik zal hier volgend jaar niet meer terugkomen, maar dat betekent niet dat ik rijp ben voor het rvt. Ik hoop dat dat nog twintig of dertig jaar duurt. Het gaat hier om de vijfhonderd dode vissen die eind september uit de Schelde gevestigd moesten worden in de jachthaven van Kerkhove in West-Vlaanderen. De vervuiling stroomde verder naar Gavere. Dat is dan onze provincie. Volgens de Vlaamse Milieumaatschappij ging het om een wolk van 10 tot 15 km afvalwater. Dat is niet een klein lekje. Het is een massa water. Dat vervuilde afvalwater was afkomstig uit Wallonië. De vorige keer kwam het uit Brussel. Het zijn telkens onze Franstalige landgenoten die zoiets lappen. Op 26 september 2012 moesten in Gent de sluizen afgesloten worden om te voorkomen dat de vervuiling nog meer vissen zou doden in de kanalen en waterwegen in de stad zelf. Gent werd daardoor gevrijwaard van vissterfte, maar het water kennende kunnen we constateren dat het probleem op die manier alleen maar verplaatst werd. De massa verontreinigd water stroomde langs Gent verder de Schelde in. In totaal werd op die manier ongeveer 10.000 kg vis gedood. Het zal waarschijnlijk drie tot vijf jaar duren voor het visbestand in de Schelde weer op het oude niveau hersteld is. Intussen weten we welk bedrijf de verontreiniging veroorzaakt heeft. Wallonië heeft echter zeer lang, onfatsoenlijk lang, gewacht om te reageren op de problemen die vanuit Vlaanderen gesignaleerd werden. Het duurde 24 uur voor men extra metingen liet uitvoeren. Men heeft een hele tijd gezegd: ja, maar we weten niet welk bedrijf het zou kunnen zijn. Nu ligt het laatste meetpunt in Wallonië, waar alles nog in orde was, maar een paar kilometer van de taalgrens, waar plotseling sprake is van een massa verontreiniging.

De heer voorzitter

Meneer Joris, onthoud die laatste woorden. Mensen, wilt ge luisteren alsjeblieft? Er moet nog geantwoord worden ook en men kan bijna niets meer horen. Ga maar door, meneer Joris.

De heer Joris

Het gedeelte waarop het lozingspunt in kwestie moest liggen, was maar een paar kilometer lang. Het kan dus echt niet zo moeilijk geweest zijn om uit te vinden wie de veroorzaker van de verontreiniging was. Als ge zoudt moeten zeggen: het lozingspunt ligt ergens in de Gentse of de Antwerpse haven, dan zoudt ge honderden verdachten hebben. Hier was het probleem echter veel kleiner. Het leek er in het begin heel sterk op dat de Walen niet wilden meewerken aan het opsporen van de vervuilers. Eigenlijk lijkt het daar

DEBATTEN

nog op. Het feit dat ze pas na 24 uur extra metingen lieten uitvoeren, wijst of op verregaande onbekwaamheid en je-m'en-foutisme of op onwil: het zijn toch maar de Vlamingen die het zitten hebben. Dat is een mentaliteit die wij niet van een andere deelstaat moeten pikken en die we zelfs van een andere buurstaat niet zouden hoeven te pikken.

Mijn vragen:

1. Heeft de provincie maatregelen moeten/kunnen nemen om de verspreiding van het vervuilde water te beletten? Zo ja, welke? Ik verwacht eventueel een antwoord in de zin van: we hebben daar en daar sluizen kunnen afsluiten of zo; dat weet ik niet precies.
2. Heeft de vervuiling waterlopen van de tweede categorie bereikt, die onder onze bevoegdheid vallen? In een niet gekanaliseerd landschap, waar kleine rivieren in grote rivieren stromen, zal dat normaal gesproken niet gebeuren. Maar in een landschap als het onze, waar ge overal grachten en verbindingskanalen hebt, zou dat heel goed wel kunnen gebeuren. Daar hebt ge immers niet het normale systeem dat alles alleen maar permanent stroomafwaarts in dezelfde richting vloeit.
3. Zal de deputatie bij de verantwoordelijken in Wallonië protesteren tegen de nalatigheid die deze milieuramp heeft veroorzaakt (of die de ramp minstens heeft verergerd doordat we te laat verwittigd zijn) en tegen de laksheid waarmee het onderzoek naar de verantwoordelijken werd gevoerd?
4. Heeft de provincie een raming gemaakt van de eventuele schade die bij ons geleden is? Hoeveel zou het bijvoorbeeld kosten als ge die dode vis terug moet uitzetten? Heeft de provincie onderzocht welke maatregelen genomen moeten worden om het visbestand te herstellen? Ik hoop namelijk dat we er niet alleen over jammeren hoe verschrikkelijk het is, al die dode vissen, maar dat we echt iets doen om extra vis uit te zetten.
5. Heeft de provincie juridisch laten onderzoeken hoe de kosten daarvan verhaald kunnen worden op de verantwoordelijke instanties of op het bedrijf in Wallonië waarvan we nu weten dat het verantwoordelijk is?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer de gouverneur.

De heer gouverneur Denys

Ja, voorzitter, het incident zelf is beheerd geweest door de Vlaamse Milieumaatschappij, de Dienst Milieu-incidenten en door het Agentschap voor Natuur en Bos. Op 24 september 2012 heeft de Rivier Informatie Service van Evergem meegedeeld dat er sprake was van zuurstofarm water over een lengte van 25 km, vanaf de sluis van Bossuit. Men raamt het aantal dode vissen op 2500 kg tot 3000 kg. Nee, dat is geen raming: men heeft vastgesteld dat er 2000 kg tot 3000 kg dode vissen zijn. Dat vindt men echter een onderschatting. Men denkt dat het gaat om 7000 kg tot 10.000 kg dode vissen in de periode tussen 24 september 2012 en 3 oktober 2012. Vervolgens heeft men uit alle macht geprobeerd, met inzet van de brandweer en de civiele bescherming, om het Scheldewater te beluchten en daardoor de calamiteit te beperken. Dat is gebeurd ter hoogte van Kerkhove en Oudenaarde. Natuurlijk heeft men ook geprobeerd het Gentse binnenwater te beschermen, door de sluizen van Merelbeke, Mariakerke en de Snekkaai te sluiten. Het gaat hier met name om een grensoverschrijdend probleem. In de eerste post, Hérinnes, heeft men geen vissterfte vastgesteld. De lozing komt vermoedelijk van een Waals voedingsbedrijf, dat gelegen is langs de Schelde. Dat zou gezegd zijn in de interkabinettenwerkgroep van de dienst van de Vlaamse minister van Milieu en die van zijn Waalse collega. U vraagt ook naar de kostprijs. Het herstelprogramma belooft naar schatting 1,5 miljoen euro. Dat is enorm veel, maar er is natuurlijk ook een enorme ravage aangericht in het visbestand dat we daar hebben. Ik heb persoonlijk vastgesteld dat het in dit opzicht ontbreekt aan goede afspraken tussen de Vlaamse en de Waalse milieudiensten. Dat heb ik destijds ook al ondervonden bij een vervuiling van de Dender, die eveneens afkomstig was uit Wallonië, twee, drie of vier jaar terug. Ik ben nu bijna acht jaar bekkencoördinator geweest van de Bovenschelde, van het Denderbekken en ik stel vast dat de afspraken tussen de twee gewesten beter zouden kunnen. In mijn ogen is het inderdaad een zaak van de gewesten, die afspraken moeten maken. Die boodschap wil ik dan ook meegeven. Ik vind dat er op dit gebied een permanent continuusysteem moet zijn, waardoor bij elk mogelijk milieu-incident specialisten van beide gewesten bij elkaar zitten om te bekijken op welke manier zo iets kan worden aangepakt. Het gaat immers altijd om iets wat heel dringend is. Dat kan niet vanuit mijn provinciale noodcel gebeuren, bij wijze van spreken. Het is iets wat moet gebeuren tussen de milieudiensten van de beide gewesten. Het gaat om

grensoverschrijdende problemen. Dat is geen zaak van Wallonië tegen Vlaanderen. Het is een zaak van samen het probleem aanpakken. Welke structuur het ook zal hebben, op dit gebied moet ge het samen kunnen doen. Ik denk dat men meer structureel moet bekijken hoe specialisten onmiddellijk samen een dergelijk probleem of incident kunnen aanpakken. Wat nu gebeurd is, kan in de toekomst nog gebeuren. Het zal nog gebeuren zelfs. Ik ben het ermee eens dat men daar preventief op moet toezien. Maar als het gebeurt, moeten we accuraat en op de snelst mogelijke manier de oorzaak kunnen kennen. Dat kan alleen maar als de diensten een soort stramien hebben om onmiddellijk bij elkaar te zitten en met elkaar te praten.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer de gouverneur. Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, voorzitter. Er zijn ook nog enkele vragen gesteld over de gevolgen voor onze onbevaarbare waterlopen, meer specifiek voor die van de tweede categorie. Er is echter geen enkel incident vastgesteld. Dat is ook niet onlogisch. Ik bedoel: het water van de Schelde stroomt alleen in uiterste omstandigheden in de waterlopen van de tweede categorie of in onbevaarbare waterlopen. Dat is namelijk wanneer het springtij is en er sprake is van overvloedige regenval in de bovenloop van de Schelde. Met andere woorden: als het water niet meer weg kan, stroomt het in die waterlopen over, maar anders gebeurt dat nooit.

De heer voorzitter

Dank u wel.

PUNT 13. VRAAG VAN EDDY SCHOLLAERT (OPENBARE ZITTING)

Vraag inzake erfgoed

De heer voorzitter

Dan gaan we naar de laatste vraag, van meneer Eddy Schollaert inzake erfgoed. Meneer Schollaert, u heeft het woord.

De heer Schollaert

Geachte heer gouverneur, heer voorzitter, geachte deputatie, geachte heer gedeputeerde van Cultuur, waarde collega's. Dankzij het Erfgoedcentrum dat in Oudenaarde werd opgestart, zijn we in Oost-Vlaanderen op de goede weg. Maar waar we echt nood aan hebben, is een soort National Trust, zoals die honderd jaar geleden reeds in Groot Brittannië werd opgericht door drie Victorianen. De National Trust is een organisatie die ijvert voor het behoud en de bescherming van historische plaatsen, ruimtes, tuinen, bossen, landgoederen, huizen, dorpen en pubs, maar die tevens belangrijke collecties en voorwerpen beheert. Aan de hand van een voorbeeld wil ik u duidelijk maken wat de National Trust hiernaast nog doet. Veronderstel: iemand vindt een belangrijk historisch voorwerp of misschien zelfs een schat. Als deze persoon met dat voorwerp naar de National Trust gaat, neemt die organisatie dit voorwerp aan, maar zoekt ze er ook een bestemming voor. Ze zorgt eventueel voor restauratie en schat ook de waarde van het voorwerp. Zowel de vinder als de eigenaar van het perceel waar het voorwerp is gevonden, ontvangt een vergoeding voor het aan de National Trust geschonken goed. Zo'n systeem kennen wij in Vlaanderen niet. Intussen genereert het wel positieve effecten. Het zet vindfers ertoe aan om gevonden historische voorwerpen te schenken aan een professionele organisatie, zodat ze niet verloren gaan. Ik verwijs hierbij naar de zilverschat van Everbeek (Brakel). De amateurarcheoloog, een

DEBATTEN

goudsmid van opleiding, achtte het gevonden voorwerp zeer waardevol en wenste het te schenken. Gelukkig was pam Velzeke bij de vinder gekend en was het museum bereid de schat in ontvangst te nemen, de restauratie te verzorgen en via een tentoonstelling het zilverwerk aanschouwelijk te maken voor het publiek van pam Velzeke. Persoonlijk heb ik al een keer een voorwerp in bezit gehad dat in een museum thuishoorde. Ik wilde ervoor zorgen dat ook ons nageslacht kennis kon nemen van zo'n object. Daarom wilde ik het schenken aan iemand die het wilde bewaren voor tentoonstellingen. Vanwege de omvang van het apparaat was de zoektocht echter zeer moeilijk. Ik pleegde tientallen telefoontjes met tal van musea, onder andere met het MIAT in Gent, maar daar had men reeds zo'n toestel en men had er ook geen opslagruimte. Ondanks de vele negatieve reacties hield ik vol en contacteerde ik tal van heemkundige kringen en musea. Uiteindelijk vond ik een geïnteresseerd museum in het Geraardsbergse. Daar wordt het nu bewaard voor het nageslacht en is het tevens tentoongesteld. Geachte heer gedeputeerde, geachte deputatie, waarde collega's, mijn betoog hier in de provincieraad zou vermoedelijk beter gehouden kunnen worden in het parlement. Maar misschien wordt ooit één van ons minister, kabinetschef of belandt hij of zij in een beslissingswereld rond het erfgoed. Herdenk dan mijn oproep en werk mee aan een soort National Trust voor Vlaanderen. De amateurarcheoloog die de Everbeekse schat vond, kende hetzelfde probleem als ik. Gelukkig was hij een eerlijke vinder en was pam Velzeke bereid de schat in ontvangst te nemen en voor de reiniging en de restauratie te zorgen. De schat maakt nu deel uit van de vaste collectie van het museum. Het is trouwens een fantastische aanwinst voor pam Velzeke. Geachte heer gedeputeerde van Cultuur, u bent een zwaargewicht inzake cultuur en erfgoed. Mag ik op u rekenen om mijn smeekbede te onthouden en mee te nemen in uw talrijke contacten? In Oudenaarde groeit een prachtige zaak, maar de werking moet worden aangevuld. Een vzw, met als uitgangsprincipe de National Trust in Groot Brittannië, zou bijvoorbeeld een mooie aanvulling zijn. Het hoeft echter geen vzw te zijn, maar wanneer men in verschillende kringen gaat nadenken over een National Trust Vlaanderen, vindt men wel een oplossing. Dank u vriendelijk.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Beke. Meneer Beke vraagt het woord, meneer Dauwe.

De heer Beke

Ja, meneer de voorzitter, dank u wel. Het siert de collega dat hij bezorgd is over het erfgoed en het erfgoedmateriaal. Ik kan hem daar ook volledig in volgen.

De heer voorzitter

Meneer Beke, meneer Beke. Mensen, mag ik vragen om te luisteren, alsjeblieft? We zijn aan het einde van de raad. Zwijg nog een beetje. Tater straks aan de bar tot en met. Meneer Beke.

De heer Beke

Dank u wel, voorzitter. Ik kan hem daar dus volkomen in volgen. Natuurlijk is zijn idee van de National Trust een prachtig idee. Het is evenwel geen materie voor de provincies. Daar wijst hij zelf ook op met de zinspeling: misschien wordt iemand eens minister of kabinetschef enzovoorts. Zo'n functie is misschien nog weggelegd voor de heer Dauwe, cultureel zwaargewicht in letterlijke zin. Ik weet het niet. Het gaat in elk geval om een initiatief van de Vlaamse overheid. In die zin mag ik wel verwijzen naar de gewezen minister Van Mechelen. Die was zeer bekommerd om de bewaring van het erfgoed. Hij heeft ook een aantal initiatieven in die richting genomen. Deze materie moet nu natuurlijk wel verder uitgewerkt worden. De bevoegdheid ligt nu bij minister Bourgeois. Ik denk dat de verantwoordelijkheid vooral op dat ministerie moet opgenomen worden. Maar een tweede zaak is natuurlijk wel belangrijk. De collega legt met zijn vraag nogal de gevoeligheid in onze provincie op dit gebied bloot en de rol die onze eigen musea kunnen spelen op het vlak van het beheer, de ontsluiting en zo verder van het erfgoed. Ik praat ook een beetje in het vooruitzicht van de implementatie van het witboek. Onze musea zullen de functie van dat witboek zeer sterk moeten promoten. Zij kunnen het erfgoed ook naar een breder publiek brengen. Daar hoort het ook thuis. Ik denk dat we daarop, wat onze provincie betreft, volop moeten inzetten. Als het om het erfgoed gaat, spelen de provincies immers na de implementatie van het witboek slechts een

secundaire rol. We hebben een regierol, de rol van initiatief en overleg, maar eigenlijk ligt het accent bij de lokale bestuurder. En Vlaanderen moet zijn verantwoordelijkheid nemen als het om de trust gaat. Wij kunnen ons daarin echter wel profileren, met het Erfgoedcentrum dat wij hebben, maar vooral ook met onze musea: pam Velzeke, Ename en Mola, ook wat de molen betreft. En misschien zijn er nog andere zaken. Ik denk dat in die zin de collega toch wel een belangrijk signaal heeft gegeven. Dank u wel, voorzitter.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, meneer de gouverneur, achtbare collega's. Meneer Schollaert, dank u wel voor de woorden van lof voor de administratie van Cultuur en voor de werking van onze provinciale cultuurdiensten in de voorbije legislatuur. We zijn inderdaad op de goede weg. Sta mij toe eerst even te zeggen dat de rechtsfiguur van de Engelse trust in ons land niet aanvaard is. Dat is inderdaad heel jammer. Het is een aantal malen aangekaart, maar het stuit altijd op tegenstand van de minister van Financiën, meer bepaald van de fiscale administratie. U begrijpt dat. De Engelse trust is nadelig voor de schatkist. Het zit er niet meer in, maar stel dat ik ooit minister van Financiën zou worden: zeg maar gerust dat de heer Crombez dan een geduchte tegenstander zou vinden, als het gaat om de ideeën die dan gespuid zouden worden. Maar wat ik wil zeggen, is dit: dankzij het provinciale cultuurcentrum, het Erfgoedcentrum, dat in 2012 zijn deuren geopend heeft in Ename, heeft onze provincie een ruimere regierol gekregen op het vlak van depotbeleid. Wij vervullen op dat vlak de functie van het detecteren en het herbestemmen van erfgoed. Bovendien hebben wij de mogelijkheid geboden om waardevol erfgoed als een of ander aspect van het Oost-Vlaamse cultuurbezit te kijk te stellen, steeds in wisselende opstellingen. Dat deden we zowel voor de burger als voor de erfgoedbeweging. We deden het ook om dat erfgoed te bewaren en te ondersteunen. Die combinatie van een uitstalraam voor het Oost-Vlaamse erfgoed - het tonen van het erfgoed dus - en het bewaren en herbestemmen ervan, is een combinatie die werkt. Sinds het provinciale Erfgoedcentrum een paar maanden geleden geopend is, merken we dat steeds meer mensen de weg naar dat centrum in Ename weten te vinden. Daarbij gaat het zowel om professionele, vrijwillige erfgoedmedewerkers als om de gewone burger. Voorbeelden die in uw vraag worden aangehaald, zijn inderdaad situaties die zich voordoen. Wij geven daar met ons depot- en erfgoedbeleid nu al een effectief antwoord op. Dat zou ik met verschillende voorbeelden kunnen illustreren. Ik ga niet uitweiden, maar ik denk aan het uniform - of de kledij - van iemand die jarenlang in een concentratiekamp had gezeten. De dochters hebben die kledij onlangs gevonden op hun zolder. Het is een heel zeldzaam geworden materieel relict van datgene wat zich in de Tweede Wereldoorlog heeft voorgedaan. Die dochters hebben dat relict willen bewaren. De aanleiding daarvoor was een cursus over textielbeheer. Ze hebben een plaats gezocht waar ze het relict konden deponeren. Voorlopig is het gekuist, hersteld en bewerkt en ligt het in dat museum. De bedoeling daarvan is niet alleen dat dit relict wordt bewaard, maar ook dat het verhaal achter dat relict aan zoveel mogelijk mensen wordt verteld. U weet allemaal dat sindsdien ook heel wat archeologische voorwerpen aan het Erfgoedcentrum geschonken zijn, waaronder een prachtig wijwatervat. Meneer Beke heeft dat ook aangeduid. Ik ga daar niet verder over uitweiden. Iedereen kan deze collectiestukken nog tot juli bekijken op de tentoonstelling die thans loopt. De titel van die tentoonstelling is: 'Collectievissen in Oost-Vlaamse provinciale depots'. Alle collectiestukken in onze depots die nieuw aangeworven zijn, zijn daar dus te kijk gesteld. Deze verhalen bewijzen het nut van provinciale depotwerking. Musea, kerkfabrieken, heemkringen, maar ook burgers die waardevolle voorwerpen hebben of menen te hebben, kunnen die voorlopig naar dat erfgoeddepot brengen. Die voorwerpen kunnen daar behandeld worden en krijgen dan een nieuwe bestemming. In overleg met de eigenaars zal worden bekeken waar ze kunnen worden ondergebracht. Maar het klopt, geachte collega Schollaert, dat we als provincie deze rol van het bewaren en herbestemmen van waardevol erfgoed niet alleen kunnen vervullen. Voor cultureel erfgoed opteren we in Vlaanderen voor een complementair erfgoedbeleid, waarbij iedere speler zijn eigen taken en verantwoordelijkheden opneemt. Vandaar dat onze provinciale depot- en erfgoedconsulenten samenwerken, zowel met partners van de erfgoedconsulentensector (de lokale erfgoedcellen) als met partners van het Vlaamse niveau (de expertisecentra). Vanuit dat netwerk bouwen wij gestaag de ondersteuning en de dienstverlening uit. Bovendien moeten we ons ervan bewust zijn dat het belang van deze opdracht nog meer en meer zal toenemen, door de hoeveelheid waardevol erfgoed die zich in de

DEBATTEN

toekomst zal aandienen. Ik denk alleen al aan het religieuze erfgoed. Het zal extra opslagruimte, middelen en mensen vragen om dat erfgoed op een goede manier te kunnen opvangen. Maar, dames en heren, dat zal voor onze provincie nu juist een van de weinige taken zijn – en meteen ook een van de belangrijkste taken – op het gebied van ons provinciale cultuurbeleid. Ik zou dus zeggen: we zijn op dat vlak goed bezig. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Dat voldoet?

Dan ga ik de provincieraad sluiten. Eerst wil ik u nog zeggen dat er morgen geen provincieraad is. We zijn bijna volledig. Ik zie dat het u verrast, maar er is morgen inderdaad geen provincieraad. Ik nodig u uit voor de laatste provincieraad van deze legislatuur, op woensdag 14 november 2012., om 14.00 uur in deze zaal. Ik sluit de provincieraad.

EINDE VAN DE ZITTING